

ОСНОВНОМ СУДУ У КРАГУЈЕВЦУ

Пословни број: П. 147/2026

ТУЖИЛАЦ: Радован Максимовић из Крагујевца, насеље Петровац, ул. Шумадијска 27

ТУЖЕНИ: Горан Аврамовић из Крагујевца, насеље Петровац, ул. Шумадијска 29

Ради: заштите права својине — уклањања објекта и предаје у посед

Вредност предмета спора: 320.000,00 динара

ОДГОВОР НА ТУЖБУ

У законском року, тужени Горан Аврамовић из Крагујевца, подноси следећи

ОДГОВОР НА ТУЖБУ

Тужени у целости оспорава тужбени захтев тужиоца, како по основу, тако и по висини, и предлаже да га суд одбије као неоснован, из следећих разлога:

I. ОСПОРАВАЊЕ ЧИЊЕНИЧНИХ НАВОДА ТУЖБЕ

Тужени не спори да је власник катастарске парцеле бр. 1847/4 КО Петровац и да је на њој подигао помоћни објекат — оставу и бетонску ограду. Тужени, међутим, оспорава тврдњу тужиоца да је тим радовима заузео земљиште тужиоца, јер је спорни објекат и ограда подигнута управно на месту постојеће, вишедеценијске границе између парцела, а не на новоформираној, самовласно повученој линији.

Ово произлази већ из саме документације коју прилаже и сам тужилац, а нарочито из записника грађевинске инспекције од 02.09.2025. године, у коме се констатује да се објекат налази преко граничне линије утврђене копијом плана бр. 953-1/2025, односно преко линије по дигиталном катастарском плану — а не преко фактичке, вишедеценијске границе успостављене на терену.

II. ЧИЊЕНИЧНО СТАЊЕ СА СТАНОВИШТА ТУЖЕНОГ

Тужени истиче следеће, документовано чињенично стање:

- Границу између парцела бр. 1847/3 и 1847/4 КО Петровац у пролеће 1998. године споразумно су утврдили тадашњи власници — Милорад Живановић (правни претходник туженог) и покојни Милутин Максимовић (отац тужиоца), према дрвеним кочићима које је раније поставио геометар приликом старијег премера. На том месту подигнута је дрвена ограда на бетонским стубовима.
- Ова ограда је непрекидно стајала на истом месту од 1998. до 2019. године — пуних 21 годину — а ни покојни Милутин Максимовић, ни тужилац Радован Максимовић, у том периоду нису ниједном оспорили линију ограде нити тврдили да она задире у њихову парцелу. Ову чињеницу је спреман да потврди сведок Милорад Живановић, чија се оверена писана изјава од 28.10.2025. године прилаже уз овај одговор и чије се саслушање као сведока предлаже.
- Приликом куповине парцеле 1847/4 у 2019. години, тужени је наручио геодетски снимак постојећег стања (елаборат бр. 214/2019 од 12.06.2019. године), који је утврдио да се фактичка граница — постојећа ограда — не поклапа у потпуности са границом по дигиталном катастарском плану, са одступањем од 0,7 до 1,0 м у корист парцеле 1847/4 дуж целе граничне линије. Исти елаборат констатује да су таква одступања честа појава у том делу КО Петровац, услед неусклађености старог премера из 1959. године и дигитализације

катастарских планова извршене 2011. године, о чему постоји и службена белешка Службе за катастар непокретности Крагујевац бр. 952-04-131/2013.

4. Тужени је у периоду април–јун 2025. године нову бетонску ограду и оставу подигао управо на месту старе дрвене ограде, у истој линији коју су споразумно утврдили правни претходници парница пре 27 година.

III. ПРИГОВОР ОДРЖАЈА

Тужени истиче приговор стицања права својине на спорном делу земљишта путем одржаја.

Према члану 28. став 2. Закона о основама својинскоправних односа, савестан и законит држалац непокретне ствари стиче право својине одржајем протеклом десет година, а према ставу 4. истог члана, савестан држалац непокретне ствари стиче право својине одржајем протеклом двадесет година, независно од законитости основа државине.

Према члану 30. став 2. истог закона, у време потребно за одржај урачунава се и време за које су претходници садашњег држаоца држали ствар као савесни држаоци.

У конкретном случају, спорна површина од око 16 м² налазила се у државини правног претходника туженог (Милорада Живановића) непрекидно од 1998. до 2019. године — 21 годину — а потом у државини туженог од 2019. до данас. Урачунавањем времена државине правног претходника, укупан период мирне, несметане и неоспораване државине на спорном делу парцеле износи 27 година, што превазилази и десетогодишњи и двадесетогодишњи рок из члана 28. Закона о основама својинскоправних односа.

Државина је, притом, била савесна — правни претходник туженог је границу утврдио споразумно са тадашњим власником суседне парцеле, ослањајући се на затечено стање и кочиће геометра са ранијег премера, без икаквог знања или могућности сазнања да фактичка граница одступа од дигиталног катастарског плана (који уосталом у то време није ни постојао у дигитализованом облику). Тужени је, приликом куповине 2019. године, поступио са пажњом доброг домаћина и прибавио геодетски снимак постојећег стања, из кога такође не произлази да је спорна површина власништво трећег лица супротно фактичкој граници.

Из наведеног произлази да је право својине на спорном делу површине од око 16 м² стечено одржајем најкасније у пролеће 2018. године, протеклом двадесетогодишњег рока из члана 28. став 4. Закона о основама својинскоправних односа (1998–2018), дакле још за време државине правног претходника туженог, а у сваком случају пре подношења тужбе, те тужилац више није власник тог дела и његов захтев за утврђење права својине у целини и предају поседа је неоснован.

IV. ПРИГОВОР У ПОГЛЕДУ ЗАХТЕВА ЗА УКЛАЊАЊЕ ОБЈЕКТА

Супсидијарно, за случај да суд не прихвати приговор одржаја, тужени истиче да питање постојања грађевинске дозволе за објекат — оставу спада у надлежност органа управе (одељења грађевинске инспекције), а не у предмет ове парнице. Записник о инспекцијском надзору од 02.09.2025. године изричито наводи да ће се власнику објекта наложити решењем прибављање решења о озакоњењу уколико објекат испуњава услове, односно уклањање објекта, те да се питање заузећа суседне парцеле странке упућују на решавање спора пред надлежним судом. Судбина објекта у управном поступку легализације не може бити предмет прејудуцирања у овом грађанском поступку, нити услов уклањања зависи искључиво од грађанскоправног утврђења границе, будући да је поступак озакоњења објекта у току пред надлежним управним органом.

V. ДОКАЗНИ ПРЕДЛОЗИ

У прилог наводима из овог одговора, тужени предлаже извођење следећих доказа:

1. Саслушање сведока Милорада Живановића, ул. Кнеза Милоша 11, Крагујевац, на околност начина и времена утврђивања границе између парцела 1847/3 и 1847/4 у 1998. години и непрекидног, неоспораваног трајања те границе до 2019. године, уз оверену писану изјаву именованог од 28.10.2025. године, која се прилаже уз овај одговор;
2. Геодетски елаборат бр. 214/2019 од 12.06.2019. године — снимак постојећег стања парцеле 1847/4, у прилогу овог одговора;
3. Вештачење геодетске струке, ради утврђивања: (а) тачне линије некадашње дрвене ограде постављене 1998. године и њеног односа према садашњој бетонској огради и остави; (б) одступања фактичке границе од границе по дигиталном катастарском плану; (в) површине на којој је трајала непрекидна државина туженог и његовог правног претходника;
4. Саслушање парничних странака;
5. Увиђај на лицу места, уз учешће вештака геодетске струке.

VI. ПРЕДЛОГ

На основу свега изнетог, тужени предлаже да суд, након спроведеног доказног поступка, донесе следећу

ПРЕСУДУ

1. ОДБИЈА СЕ тужбени захтев тужиоца у целости, као неоснован.
2. ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка, у року од 8 дана од дана правноснажности пресуде.

У Крагујевцу, _____ 2026. године

ТУЖЕНИ

Горан Аврамовић